

Politifager, og vil altsaa ogsaa erholde den i de her omhandlede Sager, hvis de erklæres for offentlige Politifager, idet nemlig Amtmanden, naar et Tilfælde kommer til hans Kundskab, som han troer fortjener det Offentliges Opmærksomhed, og som Underdommeren ikke af egen Drift finder Anledning til at paatale, kan foranledige Undersøgelse anstillet af Underdommeren og beordre Sagen paadømt (Placat 12te Januar 1821, § 12). Forskjellen fra hvad der gjælder i Justitsfager bestaaer alene i, at ogsaa Underdommeren paa egen Haand kan paatale de Sager, der kunne behandles som offentlige Politifager. I Kjøbenhavn er, som bekendt, Forholdet ordnet paa een og samme Maade, baade i Justitsfager og offentlige Politifager, idet at Anklagemagten i begge Classer af Sager er hos Politidirecteuren, og Criminal- og Politiretten ikke kan besætte sig med og affige Dom i nogen offentlig Sag, uden efter Forlangende af Politidirecteuren (Forordn. 28de Februar 1845, §§ 16—19).

Iøvrigt skulle vi gjerne indrømme, at der kan være deelte Meninger med Hensyn til, om det, istedetfor at gaae en saadan Middelvei, som den tidligere af os foreslaaede, ikke vil være rettere, ved Behandlingen af de her omhandlede Sager, fuldstændigen at vælge imellem vor almindelig criminelle Proces og den extra-ordinære criminelle Proces, den saakaldte offentlige Politiretsbehandling, og vi skulle derfor ikke tilraade Landsthinget, atter at optage det ovenmeldte Tillæg. Men derimod troe vi, naar Valget stilles som ovenmeldt, at man, ifølge samtlige Omstændigheder, helst bør lade de heromhandlede Sager behandle som almindelige justitielle Sager.

Dette er, saavidt vi have kunnet erfare, ogsaa den hidtilværende Praxis. Som bekendt er det den almindelige Regel, at enhver strafbar Overtrædelse bliver at behandle som Justitsfag, naar den ikke ifølge en udtrykkelig Lovforskrift eller en utvivlsom Lovanalogi egner sig til at behandles som offentlig Politifag. I Overeensstemmelse hermed ere i de senere

Åar adskillige ved Criminal- og Politiretten under 13de Januar 1846, 31te August 1852, 22de October 1853 og 21de Februar 1854 paadømte Sager om Dyrplageri alle behandlede som Justitsfager. Dog kan vel ogsaa et saadant Forhold stundom være behandlet som offentlig Politifag, men dette vil da nærmest være begrundet i, at det paaklagede Forhold ved sin øvrige Bessaffenhed antoges at fremtræde som en Politiuorden og at kunne straffes som saadan. Exempel herpaa afgiver den under Sagen meget omtalte Dom, affagt den 18de August 1827, ved Kjøbenhavns Politiret, der dømte en Slagtersvend, fordi, som det hedder: „han havde kastet sin Slagterkniv efter en Hund og derved tilføjet den et saadant Saar i Siden, at Færmene traaede ud, hvorved der blev foranlediget et betydeligt Gadeopløb; og da Tilfælde derved maatte antages at have gjort sig skyldig i Straf efter Politianordningerne, vilde han med en saadan være at ansee o. s. v.“

Vi skulle i Genhold hertil tillade os at foreslaae, at Landsthinget vil lade Slutningsbestemmelsen i Lovudkastet udgaae, hvoraf da udentvivel, ifølge den bestaaende almindelige Lovgivning, vil følge, at de her omhandlede Sager ordentligvis ville blive behandlede som justitielle Sager, undtagen i de enkelte Tilfælde, hvor de, ifølge de øvrige Omstændigheder, nærmest fremtræde som en Politiuorden og kunne forfølges som saadan.

I Overeensstemmelse med alt det Ovenførte, skal Udvalget foreslaae:

at Landsthinget vil vedtage det fra Folkethinget tilbagesendte Lovforslag om Straf for Dyrplageri, dog med følgende Forandringer:

- 1) at i Lin. 8 Ordene: „fra 10“ udgaae,
- 2) at der sammesteds efter „200 Rd.“ tilføies: „eller af stimpelt Fængsel indtil 4 Uger,“
- 3) at sidste Punktum: „Sager angaaende . . . Politifager“ udgaaer.